

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (ΐω. 7, 37-52 καί 8, 12)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στό Νεοχώρι Άρτας στίς 15/6/1997)

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ;

1. Σας συμφέρει νά φύγω

Πόσο μεγάλη σημασία έχει ή έορτή τής Πεντηκοστής καί πόσο μεγάλη σημασία έχει ή παρουσία του Άγίου Πνεύματος για νά μάς φωτίζει, νά μάς αγιάζει καί νά μάς σώσει, ό ίδιος ό Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός τό έλεγε στους μαθητές του: «Σας συμφέρει, νά φύγω έγώ. Γιατί άμα δέν φύγω, δέν θά ρθει τό Άγιο Πνεϋμα».

Φαντασθεΐτε άδελφοί, πόσο μεγάλο πράγμα είναι για μάς, τό Πνεϋμα τό Άγιο καί ή χάρη του, πού μάς φωτίζει, πού μάς καθαρίζει από κάθε κηλίδα, πού μάς αγιάζει. Πόσο μεγάλη είναι ή σημασία του για μάς, ώστε νά πει ό Χριστός «Σας συμφέρει, νά φύγω έγώ. Νά μήν είμαι κοντά σας έγώ. Άν δέν φύγω έγώ, δέν θά ρθει τό Πνεϋμα τό Άγιο. Καλύτερα νά λείπω έγώ, για σας, παρά ή χάρη Άγίου Πνεύματος.

Ή χάρη Άγίου Πνεύματος είναι δώρο τής καλωσύνης του Θεοϋ. Καί τό τρίτο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, τό Πνεϋμα τό Άγιο, τό όποιο έστειλε ό Κύριος στους άγίους αποστόλους τήν ήμέρα τής Πεντηκοστής, αυτό ένεργεί μέσα μας καί μέσα στην άγια Έκκλησία μας για τή σωτηρία μας.

2. Άς μέ ξεπεράσουν όλοι

Για νά καταλάβομε αυτό τό μεγάλο μυστήριο, άς κάνομε μιά μικρή αναδρομή. Όταν ό Θεός επέλεξε τόν λαό του τόν Ίσραήλ για νά γίνει πρόδρομος τής Έκκλησίας, καί νά γεννηθει από τούς κόλπους του, ό σωτήρας καί Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός, για τή σωτηρία του ανθρωπίνου γένους, έπηρε τόν Μωυσή καί του άνέθεσε νά οδηγεί τόν λαό του τόν Ίσραήλ. Έξακόσιες χιλιάδες άνθρωποι ήταν.

-Ποιός είμαι εγώ, πού θά ἀναλάβω τέτοιο ἔργο; ἔλεγε στό Θεό ὁ Μωυσῆς. Ἄν δέν σέ ἔχω κοντά μου, ἄν δέν εἶσαι σύ μαζί μου, ἐγώ τέτοια δουλειά, δέν τήν ἀναλαμβάνω.

Καί ὁ Θεός τοῦ ἔστειλε τήν χάρη Ἁγίου του Πνεύματος. Τόν γέμισε μέ χάρη Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλά ὅσο καί ἄν εἶχε χάρη Ἁγίου Πνεύματος, μοναχός του ὁ Μωυσῆς, σάν ἄνθρωπος, δέν ἀρκοῦσε νά ἀντιμετωπίσει ἑξακόσιες κόσμο πού ἦταν ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ. Καί εἶπε μιά ἡμέρα στήν προσευχή του παρακαλώντας τόν Θεό: «Κύριε, δέν ἀντέχω. Δέν ἀντέχω. Δέν μπορῶ νά κάνω σωστά αὐτό τό ἔργο πού μοῦ εἶπες».

Ἀπάντησε ὁ Θεός: «Διάλεξε ἑβδομήντα πρεσβυτέρους. Ἐγώ θά ἀφαιρέσω ἀπό τό Πνεῦμα πού ἔχεις ἐπάνω σου σύ καί θά δώσω σέ ἐκείνους. Καί ἔτσι μόνο θά μποροῦν νά σέ βοηθήσουν».

Ὁ Μωυσῆς λοιπόν ἄκουσε ὅτι θά τόν «κοντύνει» ὁ Θεός. Ἔτσι ἐξηγοῦνται τά λόγια τοῦ Θεοῦ: «θά ἀφαιρέσω ἀπό σένα, θά πάρω ἀπό σένα, θά βγάλω ἀπό σένα. Καί θά δώσω σ'αὐτούς». Ἀλλά ἔχοντας μεγάλη ἀγάπη γιά ἔργο του καί γιά τό λαό του, καί μεγάλη ἐμπιστοσύνη στό Θεό τοῦ εἶπε: «Σύμφωνοι. νά ἀφαιρέσεις ὅτι θέλεις ἀπό μένα». Καί διάλεξε ὁ Μωυσῆς ἑβδομήντα πρεσβυτέρους καί τούς ἐκάλεσε νά σταθοῦν γύρω ἀπό τήν σκηνή τοῦ Μαρτυρίου. Ὅταν ἐκεῖνοι στάθηκαν, προσευχήθηκε, παρακάλεσε, τόν Θεό. Καί ὁ Θεός «ἀφείλατο», πήρε ἀπό τό Πνεῦμα πού εἶχε δώσει σ' αὐτόν καί ἔδωσε στούς πρεσβυτέρους. Καί ἄρχισαν ὅλοι μαζί νά προφητεύουν καί νά διηγοῦνται τά μεγαλεῖα καί τήν δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἐκείνη ὁμως τήν στιγμή πού εἶχε συντελεσθεῖ ἡ χειροτονία τῶν ἑβδομήκοντα πρεσβυτέρων, ἔτρεξε ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, καί τοῦ λέει:

-Κύριε Μωυσεῖ, ἑβδομήντα διάλεξες, ἀλλά οἱ δύο δέν ἦρθαν δῶ πέρα. Γιατί δέν σέ ἀναγνωρίζουν. Δέν σέ ἀγαπᾶνε. Δέν σέ θέλουν. Ἀπειθοῦν ἐναντίον σου. Καί ὁμως τώρα αὐτοί οἱ δύο, ἐκεῖ πέρα πού εἶναι μόνοι τους, προφητεύουν. Γέμισαν καί αὐτοί Πνεῦμα Ἅγιο. Καί διηγοῦνται τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Κάνε παρέμβαση καί ἐμπόδισέ τους. Δέν κάνει, οἱ ἀχάριστοι, νά ἔχουν τέτοια χάρη καί τέτοια ἐξουσία.

Ὁ Μωυσῆς, γύρισε στόν ἀγαπημένο του μαθητή, τόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καί ἀντί νά ἐπηρεαστεῖ ἀπό τά λόγια του, τοῦ εἶπε αὐστηρά:

-Δέν μοῦ λές, ἤλθες γιά νά μέ κάνεις νά ζηλέψω καί νά ἀγριέψω ἐναντίον τους; Γιά καλό ἤλθες ἢ γιά κακό; Ξέρεις ποιά εἶναι ἡ ἡ διάθεσή μου; Μακάρι ὁ Θεός νά πάρει ὅλο τό Πνεῦμα πού ἔχει δώσει σέ ἐμένα καί νά τό δώσει σέ ὅλο τό λαό του. Καί νά μή μείνει οὔτε ἓνας ἄνθρωπος ἀπό τόν λαό του πού νά μήν εἶναι προφήτης.

Τά λόγια αὐτά τοῦ ἁγίου προφήτου Μωυσεῖ, ἀποδεικνύουν πόσο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ χάρη Ἁγίου Πνεύματος, εἶχε ἐνεργήσει μέσα στή καρδιά του καί τήν εἶχε καθαρίσει ἀπό κάθε κηλίδα καί τήν εἶχε ἀγιάσει ἐντελῶς, ὥστε νά μήν λυπᾶται τόν ἑαυτό του, νά μή ζηλεύει, νά μή νευριάζει, νά μήν ὀργίζεται, νά μήν φθονεῖ, νά μήν φοβᾶται ἐχθρούς, ἀλλά νά ἔχει μέσα στή καρδιά του εἰρήνη μέ ὅλους καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό ἀπέραντη.

«Ὁ Θεός θέλησε καί τούς ἔδωσε Πνεῦμα Ἅγιο» ἔλεγε, «ἐγώ θά φοβηθῶ»;

3. Ο νέος Μωυσής

Αργότερα, όταν κατέβηκε στή γῆ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἔκανε κάτι τό ἀνάλογο. Πῆρε ἀπό τό Πνεῦμα τό δικό του καί ἔδωσε στούς ἀγίους ἀποστόλους του. «Κατέπεμψε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν». Πῆγαν καί κάθησαν ἐπάνω στούς δώδεκα ἀποστόλους. Καί τούς ἐγέμισαν μέ χάρη. Μέ ἀγάπη καί θυσία καί μέ σοφία. Οἱ ἀγράμματοι καί ἀλιεῖς, οἱ ψαράδες, ἄρχισαν νά διηγοῦνται τήν δόξα καί τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά ὅταν εἶδαν κόσμο συγκεντρωμένο κοντά τους, νά ἀπορεῖ καί νά ἐξίσταται γιά αὐτά τά παράδοξα πού ἄκουγε καί ἔβλεπε, στάθηκε ὁ πανεύφημος ἀπόστολος Πέτρος καί τούς μίλησε.

Ἔνας μιλοῦσε, ἀλλά ἀκουγόταν ἡ φωνή του στά αὐτιά ὅλων τῶν ἀνθρώπων σάν νά τούς μιλοῦσε στή δική τους γλώσσα.

Ἔγινε τότε ἕνα παράξενο θαῦμα, μοναδικό θαῦμα. Οἱ ἀπόστολοι διηγοῦντο τά μεγαλεῖα καί τή σοφία καί τήν ἀγάπη καί τήν θυσία γιά τή σωτηρία μας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ἀκούγοντάς τά αὐτά οἱ ἀκροατές, ξένοι, ἀλλόγλωσσοι καί εἰδωλολάτρες ἀκόμα, ἐγέμισαν μέ χάρη Ἁγίου Πνεύματος καί ἄκουγαν τούς ἀποστόλους νά τούς μιλάνε, στή μητρική τους γλώσσα.

Ἔτσι ἔγιναν οἱ πρῶτοι χριστιανοί. Ἔτσι ἔγινε ἡ πρώτη ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων. Νά τό ξεκαθαρίσομε. Ἐνότητα ἀληθινή εἶναι ἡ ἔνωση τῶν ἀνθρώπων γύρω ἀπό τόν Θεό. Ἐνότητα «κατά διάβολον» δέν γίνεται. Ἐνότητα γίνεται μόνο κοντά στό Θεό πού εἶναι ἀγάπη καί θυσία. Καί μᾶς ἐκάλεσε τότε εἰς ἐνότητα, νά γίνομε ὅλοι ἕνα στήν ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως. Ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Πατέρας, ὁ ἄναρχος καί ἐπουράνιος καί ἕνας εἶναι ὁ Υἱός του, πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά μᾶς. Καί ἕνα τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο τό στέλνει ὁ Πατέρας στήν Ἐκκλησία του. Καί διά τῆς Ἐκκλησίας διά τῶν ἀρχιερέων καί ἱερέων, σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιά νά τούς ἀγιάζει, νά τούς καθαρίζει, ἀπό κάθε ρύπο, ἀπό κάθε ἁμαρτία. Καί νά γίνονται ὅλοι ἄξιοι νά ἐνωθοῦν ὀρθά στήν ὁμολογία τῆς Ἁγίας Τριάδος· καί ἔτσι νά ψάλλομε σήμερα: «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες».

Δέν ἔχει σημασία νά ἐνώνονται οἱ ἄνθρωποι ἔξω ἀπό τήν ἀλήθεια «κατά διάβολον». Ὁ διάβολος, δέν ἐνώνει, χωρίζει. Ἐνώνει στό κακό. Γιά τήν καταστροφή. Ὁ Χριστός ἐνώνει ἀληθινά. Γιά τή σωτηρία μας. Καί γι' αὐτό ἐμεῖς σήμερα ψάλλομε μέ χαρά, εὐγνωμοσύνη καί ἀφοσίωση τό ὠραῖο καί γλυκύτατο τροπάριο: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ πανσόφους τούς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καί δι' αὐτῶν τήν οἰκουμένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε δόξα σοι».

4. Ἡ Πεντηκοστή παρατεινόμενη

Αὐτή ἡ Πεντηκοστή συνεχίζεται στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Κάθε φορά πού χειροτονεῖται ἕνας ἀρχιερέας, ἔστω καὶ ἂν δέν ἔχει τίς ἀρετές τῶν ἁγίων ἀποστόλων, λαμβάνει τὴν χάρη Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως καὶ ὅσο τὴν εἶχε λάβει ὁ πανεύφημος ἀπόστολος Πέτρος καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης. Καὶ ἔχει τὴν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, νὰ δέχεται καὶ νὰ χαίρει ὅταν βλέπει νὰ ἀφαιρεῖ ἀπὸ πάνω του ὁ Θεός καὶ νὰ δίνει στοὺς ἀδελφούς πρεσβυτέρους τοὺς ὁποίους χειροτονεῖ, γιὰ νὰ ποιμαίνουν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸν ὁποῖο, ὅσο καὶ νὰ εἶχε καλὴ διάθεση, δέν θὰ ἄντεχε καὶ δέν θὰ τό κατόρθωνε, ἐπειδὴ εἶναι ἕνας, μονάδα, ἕνα ἄτομο πού ἔχει περιορισμένες δυνατότητες, νὰ τὸν διακονήσει σωστά, ὅσο καὶ ἂν ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ σκηνώνει ἐπάνω του. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἰδιαίτερα χαίρομε ὅταν βλέπομε ὁ Θεός νὰ ἀναδεικνύει ἁγίους ἱερεῖς, καλοὺς ποιμένας, καλοὺς ὁδηγούς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Γεμάτους Πνεῦμα καὶ χάρη καὶ ἁγιότητα καὶ ἀγάπη καὶ θυσία.

Ἄς εὐχόμεθα νὰ ἀγιάζει ὁ Θεός καὶ ἐμᾶς, καὶ ὀλόκληρη τὴν Ἐκκλησία του μέ τὴ χάρη τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία ὄρισε καὶ ἔστειλε τὴν ἁγία Πεντηκοστή στοὺς ἁγίους ἀποστόλους του. Καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς ἔλαβαν τὴν χάρη Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἱεουργοῦν ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δικαίως τοὺς σεβόμαστε, δικαίως τοὺς ἀγαπᾶμε, δικαίως φιλᾶμε τὸ χέρι τους καὶ δικαίως ζητᾶμε τίς εὐχές τους. Καὶ γιὰ ὅλες αὐτές τίς τιμές πού δείχνομε στοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ ἀναφέρονται στό Χριστό, θὰ ἔχομε τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ, θὰ πολλαπλασιάζει τὴν χάρη του ἐπάνω στίς ψυχές μας, θὰ φωτίζει τίς διάνοιές μας καὶ θὰ ἀγιάζει ὀλόκληρη τὴ ζωή μας. Ἀμήν.-